

[Robert Christensen.]

stik fra 1967 til 1970, dvs. reelt 2½ år, hvis man får datoerne med, viser, at der her i landet i denne korte tid har været en tilgang af arbejdspladser på 155.000, og samtidig har der været en afgang på 105.000. Det vil sige, at der er skabt 50.000 nye arbejdspladser. Går man i enkeltheder, ser man, at der ikke alene er tale om, at folk går fra et fag, der dør, og over i helt andre fag, men at der i virkeligheden hyppigt er tale om skift inden for brancherne, inden for de enkelte storområder, og det problem løser vores nuværende lovgivning. Men de 50.000 nye arbejdspladser i denne periode er for en meget stor del besat af gifte kvinder, og deres problem såvel som problemerne ved afvandringen fra erhverv, der er i talmæssig tilbagegang, mener vi i venstre ikke loven løser i øjeblikket. Derfor vil vi gerne — jeg gentager: ikke med det samme — begynde at forberede os på, at vi efterhånden må have en bedre omskolingslov med et bredere sigte, og jeg kan ikke her tilbageholde den bemærkning, at det for samfundet sikkert vil være billigere at omskole en del dansk arbejdskraft end at modtage gæstearbejdere. Det vil i hvert fald befri os for en del af de problemer, gæstearbejderne giver anledning til.

Med disse bemærkninger vil vi gerne gå ind i et positivt arbejde i det udvalg, der nu bliver nedsat.

Erik Hansen (Ålborg amt): En del af det lovforslag, som er til drøftelse her i dag, er ikke af gammel dato, for så vidt som problemerne for ikke så længe siden har været drøftet i forbindelse med ændringer af lovgivningen. Jeg tænker her først og fremmest på det lovforslag, som vi skal behandle bagefter, og jeg tænker på uddannelse af specialarbejdere. Jeg vil gerne sige, at jeg tror nok, ministeren har trådt lidt vel varsomt — vi er nogle, som gerne havde set, at han havde gjort det lidt hårdere — når ministeren med hensyn til uddannelsen om specialarbejdere væsentligt kun har ændret på godtgørelsen, men ladet tilmeldelsesproblemet ligge indtil videre. Men lad nu det ligge. Vi har jo en vis erfaring for, at man ret hurtigt kan tage problemer op i forbindelse med arbejdsmarkedspolitikken.

Må jeg sige om godtgørelsen, at der kan

være nogle problemer i forbindelse med sattesernes højde for de enkelte arbejdsområder, men jeg synes alligevel, at selve den forenkling, som her finder sted, og forbedringen for de lavtlønnedes område sikkert vil medføre, at flere søger suppleret en uddannelse, der var mangelfuld, og det er det, lovforslaget tager sigte på.

Der bliver nu ifølge bemærkningerne til lovforslaget mulighed for, at deltidsbeskæftigede også kan få godtgørelse for supplerende uddannelse. Mulighederne for arbejdsløshedssikring for deltidsbeskæftigede har vi tidligere haft fremme i anden forbindelse, og jeg synes, at der her føjes noget til, som er værdifuldt. Fremtidens arbejdsmarked skal nok vise, at der er behov for deltidsbeskæftigede både fra arbejdstager- og arbejdsgiverside, så jeg hilser denne sidste nydannelse med stor tilfredshed.

Må jeg i øvrigt sige om den støtte til omskoling, som nu også er med i lovforslaget, at da vi første gang drøftede den i forbindelse med egnsudviklingsproblemerne, blev det vedtaget, så vidt jeg husker i samlingen 1968-69, at der over en 3-årig periode skulle bevilges 20 mill. kr. til støtte for omskoling til konkrete arbejdstilbud, og dér sigtede man nok først og fremmest på egnsudviklingsområderne. Men mit erfaringsgrundlag siger mig, at denne lovgivning, hvor den har været udnyttet — den har efter min opfattelse været udnyttet i for lille et omfang — i høj grad har virket efter sin hensigt. Man har kunnet tage folk ind, der måske, som andre har været inde på, var beskæftiget inden for landbrug, handel, industri osv. som selvstændige erhvervsdrivende, så de kunne gå i gang med et produktivt arbejde, samtidig med at uddannelse fandt sted. I sig selv billiggør den jo uddannelsen, når man under selve uddannelsesperioden er med i produktionen. Men det har i høj grad også en psykologisk virkning, at man ikke som på lærlingskolerne bygger murene op og så, når man har fået dem godkendt, piler dem ned mursten for mursten. Det psykologiske, der ligger i, at også det, man frembringer i oplæringsperioden, bliver noget stedsevarende, har en værdi, tror jeg i denne forbindelse har dobbelt betydning.

Nu er det jo en forsøgslovgivning, som skal køre videre, men på et enkelt område må man nok sige, at vi ikke er helt tilfreds